

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/8175 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 2 augustus 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 februari 2007 heeft de Minister van Justitie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 augustus 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 30 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

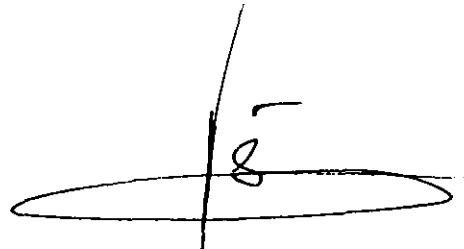
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 september 2007

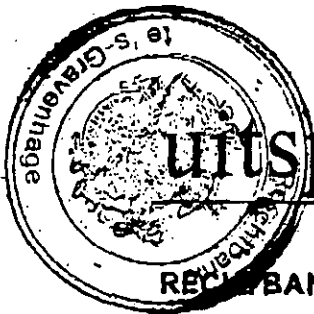
154-561.

Verzonden: 19 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: AWB 07/8175 BEPTDN S6

uitspraak: 2 augustus 2007

inzake:

geboren op
 verblijvende te
 van Somalische nationaliteit,
 IND dossiernummer: 0605.05.0003,
 V-nummer:
 eiser,
 gemachtigde: mr. H.T. Gerbrandy, advocaat te Leeuwarden,

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
 te 's-Gravenhage,
 verweerder,
 gemachtigde: mr. M.D. Gunster, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 6 mei 2006 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (hierna Vw 2000). Bij beschikking gedateerd 2 februari 2007, heeft verweerder op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000, de aanvraag afgewezen.

Bij beroepschrift van 22 februari 2007 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser gezonden en zijn in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 24 juli 2007. Eiser is daarbij verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Motivering

Standpunten van partijen

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daartoe artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 aan eiser tegengeworpen. Eiser heeft geen documenten overgelegd ter staving van zijn identiteit, nationaliteit, reisroute en asielrelaas. Ook heeft eiser aangegeven dat hij beschikt over een geringe kennis van het Somalisch, hij heeft aangegeven Swahili te spreken. Dit wekt bevreemding bij verweerder omdat volgens het ambtsbericht d.d. 7 juli 2006 (kenmerk: DPV/AM-894843) de jongere generatie die langs de Somalische kust woont Somalisch spreekt. Verder is eiser niet in staat gebleken enkele eenvoudige algemene vragen over Somalië te beantwoorden. Bovendien bevreemdt het verweerder dat eiser, zoals hij zelf verklaart, als [] in [] is geboren, terwijl blijkt het voornoemde ambtsbericht de [] voorkomen langs de kust vanaf [] naar het Zuiden. Gelet op het voorgaande heeft verweerder besloten eiser tegemoet te komen in zijn bewijsnood door een taalanalyse te laten uitvoeren. Uit het rapport van taalanalyse van 2 november 2006 blijkt dat eiser eenduidig niet herleidbaar is tot de spraakgemeenschap binnen Somalië, maar wel eenduidig herleidbaar is tot de spraakgemeenschap binnen Tanzania. Gelet hierop stelt verweerder zich op het standpunt dat het relaas van eiser niet geloofwaardig is te achten en heeft verweerder een inhoudelijke beoordeling van het relaas achterwege gelaten.

Eiser stelt zich, kort gezegd, op het standpunt dat verweerder zijn beslissing onvoldoende heeft gemotiveerd nu de kwaliteit van de taalanalyse, waarop de bestreden beslissing is gestoeld, slecht is. Uit de dossieranalyse (eerste fase contra-expertise), die eiser niet eerder dan thans in de beroepfase heeft kunnen overleggen, blijkt namelijk dat de kwaliteit van de door verweerder uitgevoerde taalanalyse slecht is en dat de conclusies uit de taalanalyse niet logisch en onvoldoende onderbouwd zijn. Reeds na het voornemen heeft eiser aangegeven een contra-expertise te laten verrichten. Omdat de eerste uitkomsten van die contra-expertise ten tijde van het indienen van een zienswijze nog niet beschikbaar waren en de minister niet bereid was eiser een langere termijn te gunnen voor het indienen van een zienswijze, is er geen zienswijze ingediend. De minister heeft daarmee eiser geen gelegenheid gegeven zijn herkomst aan te tonen, althans aan te tonen dat het herkomstonderzoek van de minister in de vorm van een taalanalyse niet deugt.

Eiser voert tot slot nog aan dat artikel 83 Vw 2000 het overleggen van de uitkomsten van de contra-analyse niet in de weg staat. Wanneer de conclusies van de contra-expert de conclusies van de taalanalist van de minister weerleggen of bestrijden kan de minister de bestreden beschikking immers nog intrekken. De procesorde wordt niet door het in beroep overleggen van de uitkomsten geschaad.

Verweerder heeft aan de hand van een verweerschrift gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Beoordeling van het beroep

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Scr. 2007, 41), en gelet op de portefeuillevreeding, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken.

Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie, en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006, de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Scr. 2006, 247) De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

Per brief van 11 juli 2007 verzoekt eiser om aanhouding van het beroep tot het moment waarop de uitslag van de contra-expertise bekend is. Eiser verwijst naar de bijlage bij zijn brief waaruit blijkt dat eiser opdracht heeft gegeven de tweede fase van het taalonderzoek te starten en dat eiser in afwachting is van de mogelijkheden een eigen geluidsopname te maken. Tevens verwijst eiser in dezelfde brief naar de aanbiedingsbrief van de Taalstudio waaruit blijkt dat de dossieranalyse is gedateerd op 12 april 2007.

De rechtbank heeft per brief van 11 juli 2007 aangegeven dat zij geen reden ziet het verzoek van eiser in te willigen.

De rechtbank ziet zich gesteld voor de vraag of verweerder in redelijkheid heeft kunnen menen dat het relaas van eiser ongeloofwaardig is te achten en om die reden een inhoudelijke toets van het relaas achterwege heeft kunnen laten.

De rechtbank overweegt als volgt.

De rechtbank stelt vast dat niet in geschil is dat verweerder in redelijkheid artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 aan eiser heeft kunnen tegenwerpen.

Als zich de omstandigheid, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 voordoet, mogen in het relaas, om het geloofwaardig te achten, geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet in dat geval positieve overtuigingskracht uitgaan. De beoordeling van de positieve overtuigingskracht van het asielrelaas, daaronder begrepen het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die feiten ontleende vermoedens, behoort primair tot de verantwoordelijkheid van verweerder. In zoverre dient de rechter diens oordeel terughoudend te toetsen en niet zijn eigen oordeel in de plaats te stellen van dat van de minister.

De rechtbank stelt vervolgens vast dat verweerder een taalanalyse heeft laten uitvoeren in verband met de gerezen twijfel aan de juistheid van de door eiser gestelde identiteit en nationaliteit. De rechtbank is van oordeel dat verweerder hiermee tegemoet komt aan de bewijsnood van eiser om zijn identiteit en nationaliteit aannemelijk te maken.

Uit het rapport van taalanalyse van 2 november 2006 blijkt dat eiser – in tegenspraak met zijn eigen verklaringen – eenduidig niet herleidbaar is tot de spraakgemeenschap binnen Somalië, maar wel eenduidig herleidbaar is tot de spraakgemeenschap binnen Tanzania.

De aanvraag is afgewezen, omdat de minister, mede in het licht van de resultaten van de taalanalyse, door de vreemdeling niet aannemelijk gemaakt acht dat hij de door hem gestelde nationaliteit en afkomst heeft en aan zijn asielrelaas daarom geen geloof kan worden gehecht.

Blijkens vaste jurisprudentie dient een uitgevoerde taalanalyse te worden beschouwd als een deskundigenbericht aan verweerder, waar hij bij de uitoefening van zijn bevoegdheden van uit kan gaan, tenzij er concrete aanknopingspunten zijn om te twifelen aan de juistheid van dit deskundigenbericht. Niet in geschil is dat het bureau dat de taalanalyse voor verweerder heeft uitgevoerd (Scandinavian Language Analysis te Stockholm) deskundig is. De rechtbank is van oordeel dat de dossieranalyse d.d. 12 april 2007 van de Taalstudio niet kan worden beschouwd als concreet aanknopingspunt dat leidt tot twijfel als bedoeld in bovengenoemde zin. Nu eiser bovendien geen contra-expertise taalanalyse heeft overgelegd, is de rechtbank van oordeel dat thans geen twijfel bestaat aan de juistheid van de door verweerder uitgevoerde taalanalyse.

Het namens eiser naar voren gebrachte argument dat de door verweerder gestelde termijnen te kort zijn voor het aanleveren van gegevens die voor het verrichten van een contra-expertise van belang zijn en om zekerheid te verkrijgen omtrent de vergoeding van de contra-expertise, wordt door de rechtbank niet gevolgd. Hierbij acht de rechtbank van belang dat verweerder de termijn voor het indienen van een zienswijze met twee weken heeft verlengd om eiser in de gelegenheid te stellen om aan te tonen dat een contra-expertise zal worden uitgevoerd. Eveneens acht de rechtbank van belang dat eiser, zoals blijkt uit de brief van 16 januari 2007 van de Taalstudio, bij de aanvraag van de contra-expertise niet alle juiste gegevens heeft aangeleverd. Voorts neemt de rechtbank in aanmerking dat eiser daartoe gevraagd geen termijn heeft kunnen noemen waarbinnen de contra-expertise verricht zal worden. De rechtbank merkt hierbij nog op dat ook thans nog geen contra-expertise is gedaan. Een dossieranalyse van 12 april 2007 kan niet als zodanig worden beschouwd.

Gezien het voorgaande heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het niet geloofwaardig is dat eiser heeft te vrezen voor vervolging in de zin van het Verdrag. Eiser kan derhalve niet aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, dan wel c, 29 Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

Gelet op de omstandigheid dat eiser ook anderszins niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij de Somalische nationaliteit bezit, kan hij derhalve evenmin aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

Het beroep is derhalve ongegrond.

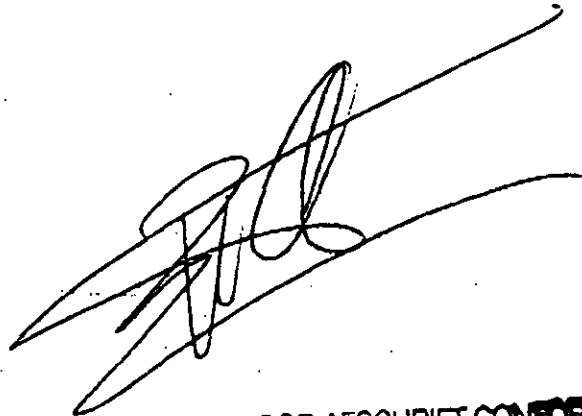
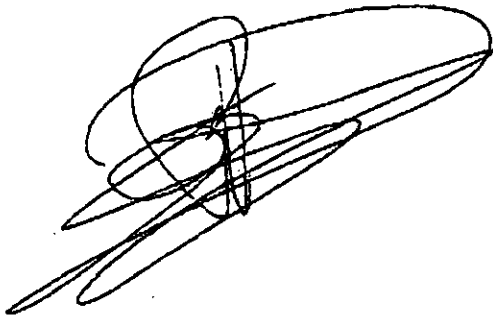
Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

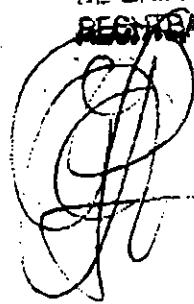
De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. O.J. Bosker, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 2 augustus 2007 in tegenwoordigheid van mr. R.P. Doting als griffier.

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Afschrift verzonden: **2 AUG 2007**

-2-

Op 22 februari 2007 heeft appellant beroep ingesteld tegen de beslissing van 2 februari 2007. Dit beroep is op 24 juli 2007 door de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen behandeld.

De rechtbank Assen heeft bij uitspraak van 2 augustus 2007, het beroep tegen de beslissing van verweerder van 2 februari 2007 ongegrond verklaard (**productie 1**).

Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt hiertegen tijdig hoger beroep in.

Grief 1:

Deze grief richt zich tegen de overweging van de rechtbank dat zij geen reden gezien heeft het verzoek van appelland tot aanhouding van de behandeling van het beroep tot het moment waarop de uitslag van de contra-expertise bekend is.

Toelichting:

Bij brief van appelland van 11 juli 2007 heeft appelland de rechtbank verzocht de mondelinge behandeling aan te houden tot het moment waarop de uitslag van de tweede fase van de contra-expertise bekend was.

Reden voor dit verzoek was dat verweerder onvoldoende gelegenheid had geboden om de volledige uitkomsten van de contra-expertise van de zijde van appelland in het geding te brengen.

Met het oog op de goede procesorde, waaronder hoor en wederhoor, had de rechtbank appelland alsnog in de gelegenheid moeten stellen om de volledige contra-expertise over te leggen. Immers, reeds marginaal oordelend op grond van de dossier-analyse als eerste fase van de contra-expertise, had de rechtbank reden kunnen en moeten vinden dat het volledige tegenonderzoek onderwerp zou worden van de mondelinge behandeling.

-3-

Appellant wijst erop dat hij reeds tijdig heeft aangekondigd een contra-expertise te laten verrichten en, zeker gelet op de conclusies die verweerder aan de uitkomsten van de door hem geëntameerde taalanalyse verbindt, het belang bij een zorgvuldige afweging van de belangen en kennis van de feiten het afwachten van de contra-expertise noodzakelijk was voor een juiste beslissing op het beroep. Door die gelegenheid niet te bieden, is de uitspraak onvoldoende gemotiveerd.

De reden voor het niet willen aanhouden van de behandeling van het beroep is ook overigens niet gemotiveerd.

Reeds vanwege dit motiveringsgebrek dient de bestreden uitspraak te worden vernietigd.

Grief 2:

Deze grief richt zich tegen de overweging van de rechtbank dat niet gevolgd wordt het door appellant naar voren gebrachte argument dat de door verweerder gestelde termijnen te kort zijn voor het aanleveren van de gegevens die voor het verrichten van een contra-expertise van belang zijn.

Toelichting:

Uit de brief van de Taalstudio van 16 januari 2007 blijkt dat de contra-expertise is aangevraagd, maar nog niet allen gegevens zijn verstrekt. Daaruit trekt de rechtbank ten onrechte en onvoldoende gemotiveerd de conclusie dat er geen opdracht voor het verrichten van een contra-expertise is gegeven. Immers, dat is gebeurd bij brief van de gemachtigde van appellant d.d. 29 december 2006. Dat de term "opdracht gegeven" of "bevestiging opdracht" of woorden van gelijke strekking, neemt niet weg dat de opdracht was verstrekt en dat verweerder daarvan op de hoogte was.

-4-

Derhalve had de rechtbank moeten overwegen dat appellant op 29 december 2006 een opdracht had verstrekt aan de Taalstudio en dat er dus ook reden bestond om een termijn te gunnen voor het overleggen van de resultaten van die contra-expertise.

Ten tweede heeft de rechtbank onvoldoende onderkend dat het niet aan appellant is te wijten dat de volledige contra-expertise niet heeft kunnen worden overgelegd en dat er geen termijn kon worden gegeven voor het voltooiën van de contra-expertise. De Taalstudio geeft aan dat er een grote werk voorraad is waardoor de wachttijden lang zijn. Die omstandigheid ligt volstrekt buiten de invloedssfeer van appellant en kan derhalve niet te zijnen nadeel worden uitgelegd.

De rechtbank doet dat evenwel toch en verwijt appellant dat hij geen termijn voor het overleggen van de volledige contra-expertise heeft kunnen noemen, zulks ten onrechte.

Ten derde heeft de rechtbank niet dan wel onvoldoende gemotiveerd waarom verweerder in redelijkheid appellant niet meer gelegenheid heeft geboden de contra-expertise te voltooiën en de volledige resultaten daarvan over te leggen. Zulks had binnen de proceseconomie en -orde goed gekund. Het voorwaardelijk beroep van appellant op artikel 83 Vw is tevens ongemotiveerd verworpen.

REDENEN

Waarom appellant verzoekt de bestreden uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen d.d. 2 augustus 2007 (AWB 07/8175) te vernietigen.

H.T. Gerbrandy
bepaaldelijk gevolmachtigde van appellant